

פרוטוקול מס' 8

מישיבת ועדת הכנסת, ביום ג', י"ח באב, תשל"ז - 2.8.77, שעה 9.00

נכח:

חברי הכנסת:

היו"ר י. ברמן.
ש. ארבל-אלמולינו
ת. אשל
ע. ברעם
י. בן-מאיר
ש. י. גרוס
ד. גלס
מ. דייקסל
ה. זיידל
מ. זורע
ת. טובי
מ. כהן
א. מויאל
מ. מרון
ע. נוף
א. נאסר-א-דין
נ. פדר
ח. קורפו
מ. קצב
י. שריד
מ. שחל

מוזמנים:

חה"כ ג. האוזנר
מזכיר הכנסת נ. לורך
סגן מזכיר הכנסת ש. יעקובסון
סגן מזכיר הכנסת ג. בן-יוסף
א. בר-זכאי - מטעם משרד המשפטים
ג. קשרון - יועץ משפטי
מר פוקס - מטעם משרד האוצר

מזכירת הועדה:

מ. ברפי

רשמה:

מ. סרלו

סדר היום:

1. צרעורים על החלטת יו"ר הכנסת והסגנים בדבר אי-אישור דחיפותן של הצעות לסדר-היום
2. סדרי דיון בתקציב השנתי לשנת הבספים 1977, תשל"ז-1977.
3. תקון סעיף 12 לתקנון הכנסת.
4. חוק ועדות הכנסת (ועדת העבודה והרווחה), תשל"ז - 1977.

6. עבודת הוועדות בפגרה.
7. קביעת הוועדה שתדון בהצעה לסדר-היום של
חה"כ תמר אשל בנושא: שינוי הטיפול במקרי אונס.
8. אישור הצעת ועדת המשנה לשכר חברי-הכנסת בדבר
גמלאות לחברי-הכנסת ושאיניהם
9. קביעת הוועדה שתדון בהצעה לסדר-היום של
חה"כ נ. פדר בנושא: דרכי שיווקם של מוצרי
מזון מן החי בישראל והצורך להקים רשות
מרכזית לפקוח על השיווק.
10. שמות הסיעות בכנסת.
11. בקשתו של חה"כ שמואל פלאטו-שרון לקבל מתורגמן
צמוד בוועדת הכלכלה.
12. קביעת מספר סגנים ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית
שונות. 13

היו"ר י. ברפן: אני פותח את הישיבה.

ערעורים על החלטת יו"ר הכנסת והסגנים בדבר אי-אישור דחיפות של הצעות לסדר היום.

ג. האוזנר: אדוני היו"ר חברי הועדה,

הערעור שלי מכוון נגד דחיית בקשתי לדיון דחוף בהצעה לסדר היום. הגשתי את זה בשבוע שעבר, וליתר בטחון הגשתי הצעה רגילה השבוע.

בהיותו בארה"ב, בשיחתו עם הרב סולובייצ'יק, הודיע ראש הממשלה על כוונתו לפעול למען יבוטלו שני ימי זכרון הנוהגים במדינה ובתפוצות בחלקן, ואיחודם עם יום צום תשעה באב. הכוונה ליום הזכרון לשואה ולגבורה וליום הזכרון לחללי צה"ל. כאשר הדברים התפרסמו בפומבי ונעשו פומבי מטעם ראש הממשלה, וידאתי תחילה כי אכן הדברים נאמרו, וקיבלתי אישור לכך מהדברים נאמרו וכי זו כוונת ראש הממשלה. קיבלתי פניות אחדות מארגוני ניצולי השואה שתכננו פעולות שונות בנידון. עיכבתי אותם כי אמרתי שבכוונתי להעלות את הנושא בכנסת כדי שהציבור ידע אם באמת בכוונת ראש הממשלה להציע דבר כזה. ידוע לי שחזר מזריך שינוי חוק, לפחות במה שנוגע ליום הזכרון לשואה ולגבורה, אבל יש דברים שלא צריכים להמתין למעשי חקיקה ורגישותם מעידה על עצמם.

לפיכך נראה לי שכדאי לדון בזה. מוטב

שהממשלה והציבור ידעו -

א. מה דעת הממשלה בנידון;

ב. מה דעת הכנסת.

חברי הועדה בודאי ערים לכך שאם נאחד את יום הזכרון לשואה ולגבורה עם תשעה באב, יום הזכרון לשואה ולגבורה ייעלם, כי הוא ייבלע ביום אבל תשעה באב. אם הוא ייעלם בארץ הוא ייעלם בתפוצות. לכן אותו נושא שאנחנו שואבים מתוכו לא רק אבל וייסורים אלא גם כוח עמידה, אותו נושא ייעלם.

העניין בודאי ראוי להידון בכנסת, וטוב שהוא יידון בהקדם. הכוונה היא להפחית בימי האבל כלוח השנה שלנו. מה לעשות, עם שהיה על במת ההיסטוריה 4000 שנה והיו לו זעזועים כבדים, צבר ימי אבל. השאלה אם בשיבת ציון צריך לקיים ימי אבל והיא התעוררה כנראה לפני שנים אחדות. יש לנו אזכור בזכריה על כך: 'הצום צמתוני אני'.

בימינו נודעת אקטואליות מרובה מאד לנושא וכל נגיעה בו היא נגיעה בעצב חי, ובפרט בצדור הזה כאשר עוז חיים ניצולי השואה.

אבל בלי לנקוט עמדה לגופו של דבר, אני רוצה להעמיד את הועדה על דחיפות העניין. אם הדברים לא יישמעו בפומבי וכוונת הממשלה לא תיוודע, והארץ תהיה מלאה שמועות ורינונים בענין זה, תהיינה לזה תוצאות לא טובות.

לכן אני מבקש לקבל את הערעור שלי על דחיית הדחיפות מהשבוע שעבר ולכלול את זה בסדר היום של השבוע, לאמור: היום.

מ. מרון: הדבר הזה עלה בישיבה הקודמת בנשיאות ואנחנו לא רצינו לתת לזה דחיפות ורצינו לאפשר למציע להביא את ההצעה בדרך הרגילה. אני מבין שמפאת הלחץ הגדול אין אפשרות להביא את זה כהצעה רגילה. אני חושב שלאור ההסבר ששמענו אולי כדאי לקבל את הערעור ולהכניס את זה כהצעה דחופה היום.

ג. האוזנר: אני מודה ליו"ר ולחה"כ מרון.

ה ו ח ל ט

לקבל את ערעורו של חה"כ האוזנר ולהביא את ההצעה לכנסת היום.

היו"ר י. ברמן: יש ערעור של חה"כ נוף בענין החמרה קריטית במידת זיהום האויר בתל-אביב.

"על פי מחקר שפורסם היום ושנעשה ע"י פרופ' דונגי, מנהל המכון לחקר נפגעי בריאות סביבתיים, עלתה מידת זיהום האויר בתל-אביב, תוך חריגה משמעותית ממרכיב התקנים הישראליים לאיכות הסביבה. יש בחריגה זו סכנה מיידית לבריאות הציבור באזור המאוכלס ביותר בישראל, ויש לפעול מיד לתקון המצב."

מ. מרון: הנושא הועלה בנשיאות והחלטנו לא לקבל את הדחיפות כיוון שהענין הוא לא רק לא חדש אלא זה דבר נמשך. אפשר להכניס את זה כהצעה רגילה. אמנם עכשיו הענין קיבל סטטוס כתוצאה מדברי פרופ' דונגי, אבל הנשיאות המליצה לא לקבל את זה כהצעה דחופה, כי לא נגמור את הדיון.

ע. נוף: הנימוק של לא נגמור את זה, כוחו יפה לגבי כל הצעה. יש נושאים שתמהני מדוע אושרה דחיפותם. למשל, מצבת כוח האדם במוסדות פיננסיים.

הבוקר קראתי נימוק באחד העתונים האומר שאילו היו נפגעים תושבי צפון תל-אביב או רמת גן, ולא שכונת התקווה ודרום תל-אביב, כבר מזמן היו רואים דחיפות בענין.

הנני מוק כאילו המצב לא החל אתמול, הוא, עם כל הכבוד, כמו הסיפור עם האיש שקפץ מהקומה ה-50 והגיע לקומה ה-13, ואמר: עד כאן הכל בסדר... אם מחר תהיה הפגנה זה יהיה דחוף? או אם ילד ייפגע כתוצאה מזה, זה יהיה דחוף? הכנסת צריכה להיות קצת קדימה. אם בא מחקר מדעי וקובע יש חריגה כתוצאה מהצטברות של רעלים באויר, אם לא בזה תדון הכנסה - במה תדון?

י. שריד:

הנושא שהעלה ח"כ נוף, אפשר לראות אותו בדחוף. יתכן שלו הקריטריונים של היו"ר והסגנים היו אחרים, לא היינו דנים בזה עכשיו. מה היו השיקולים שהביאו לדחיפות ההצעה של התרחבות המוסדות הפיננסיים? אני פטור מהשיקול האם לאשר דחיפות או לא. אני מודה שאני מצביע אך ורק בגלל שיקולים פוליטיים, כי היו"ר והסגנים עושים את זה. אנחנו לא דנים לגופו של ענין, כולנו דנים בנושאים פוליטיים.

ע. נוף:

אני מבקש שלא יתייחסו מצדי לנושא כנושא פוליטי.

ח. קורפו:

המוסד הזה של ועדת הכנסת כמסגרת ערעורים על החלטות הנשיאות לוקה בחסר כשאין אפשרות לערער על הכרה בדחיפות. אולי כדאי לחשוב גם בכיוון הזה. הוחלט על מתן דחיפות לנושא שאני לא רואה בו ענין דחוף, וזה ענין הילד שהובא לקבורה. אפשר לדון על זה בעוד שבוע או שבועיים. מאחר שאנחנו כפופים עדיין למתכונת הנוכחית, אין אפשרות אלא לקבל החלטות הנשיאות, ולדאוג לאפשרות של שלילת דחיפות.

אני סבור שהנושא שהעלה ח"כ נוף יכול להיות כלול בקטגוריה של הדחיפויות. מספיק אחוז קצת יותר גבוה של זיהום אויר כדי שזה ייהפך לקטסטרופה. אבל מכיוון שהנשיאות החליטה, אני רוצה לשמור על לויאליות כלפי הנשיאות.

ע. נוף:

הלוא מראש המבנה הוא שאנחנו יושבים כפורום לערעורים.

ת. אשל:

לעצם ההצעה, אני חושב שזכותנו לבדוק ערעורים בהתאם לחוקה.

הנושא שהעלה ח"כ נוף הוא פר-אקסלנס נושא שעלינו להתריע ולפעול. אני ממליצה לראות את הנושא כדחוף.

לעצם הלויאליות או חוסר לויאליות לנשיאות בנושא עקרוני והתברר כבר במושב הקצר הזה שיש קצר בינינו ובין הנשיאות. אני מציעה מושב משותף לנשיאות ולוועדה זו, לדיון עקרוני בנושא עקרונות הדחיפות, על מנת שנדע על מה אנחנו מדברים ולא נדבר בקווים מקבילים.

מ. זורע:

הקשבת י לדברי חה"כ קורפו. אני רואה ששני צדי השולחן מאוחדים בכך שהאישור לערעורים יהיה דו-כיווני. אני למד מפני חברים שועדת התקנון היא ועדת משנה שלנו, ואם אכן שני צדי השולחן מאוחדים בזה, הבה נצביע על כך.

היו"ר י. ברמן:

זה איננו על סדר היום, אני מוכן להביא את זה לדיון בפעם הבאה.

ה. זיידל:

כתושב תל-אביב ואזרח מדינת ישראל, הגשתי הצעה דחופה לסדר היום והתפלאתי לראות שהנשיאות לא הכירה בדחיפות. אני רציתי להפנות תשומת לבכם לכך, שכל דבר שנמצא בעמוד השני של ההצעות לסדר היום, הנשיאות לא מגיעה אליהם.

ה צ ב ע ה

בעד קבלת הערעור של חה"כ נוף על החלטת הנשיאות
נגדה - הרוב
- מעוט

ה ו ח ל ט להכיר בהצעה של חה"כ נוף כהצעה דחופה לסדר היום.

מ. קצב:

הגשתי הצעה דחופה על: הנזק הצפוי מהפסקת השירות הפסיכולוגי הנייד

החל מ-1.9.77.

נשיאות הכנסת דחתה את הדחיפות של הנושא. הפסיכולוגים הודיעו שהם מפסיקים את השירות. אני חושב שהנושא דחוף מאד היות ומדובר ב-120 בתי ספר שעלולים להיות בלי שירות פסיכולוגי בשנת הלימודים הקרובה.

מ. מרון:

הדבר לא נראה דחוף, אפשר להסדיר את זה במשרד החינוך או בוועדת החינוך. לא כל דבר מוכרחים להעלות במליאה.

י. שריד:

הטעון משונה ביותר. אפשר לומר על כל דבר שאפשר לסדר את זה עם השר. הטענה הזאת: תפתור את זה בדרך של שאילתא או תפנה לשר, משונה ביותר. אין זה מתפקידה של נשיאות הכנסת לפנות אל חברי-כנסת ולומר להם באיזו דרך לפנות. אתם מחליטים על פי התקנון.

ההצעה הזאת היא הדחופה ביותר שעמדה אתמול אתם חייבים להפריד בין חשוב ודחוף. אני חושב שההצעה חשובה. יכול להיות שאתם לא מכירים בחשיבות, כי מדובר בערי הפיתוח שלא יהיה בהם יעוץ פסיכולוגי, מספיק שבערים הגדולות יהיה יעוץ פסיכולוגי, זה שאין בערי הפיתוח, זה לא מציק לכם. את זה אני יכול להבין. אבל מבחינת הדחיפות, זה נושא דחוף ביותר, הוא היחיד שיש בו נקיבה במועד - 1.9. - אנחנו יוצאים לפגור

ואז אין אפשרות לדון. אינכם מוסמכים לשלוח את חה"כ קצב
לשר החינוך או לוועדת החינוך.

ה צ ב ע ה

בעד קבלת הערעור של חה"כ קצב - רוב
נגדה - מיעוט

ה ו ח ל ט

לקבל את עדעורו של חה"כ קצב ולהכיר בדחיפות
הצעתו.

הגשתי הצעה לסדר היום על מינויים
פוליטיים בממשל.

מ. שחל:

הצעה שניה: מכירת מטוסים אמריקאיים למצרים.

הצעה שלישית: החלטת ממשלת צרפת על אי החלת
חוק החרם הכלכלי על החרם הערבי על ישראל.

לגבי ענין המטוסים, הדבר הזה נידון בדיון
מדיני בשבוע שעבר.

מ. מרון:

אשר לענין צרפת, שר החוץ מסר שיש טיפול
שקט בנושא ולא רצוי שהענין יעלה בכנסת.

תארתי לעצמי שתשובת היו"ר והסגנים תהיה
זוהי לתשובת מרון, כי בעבר אותם הנימוקים

מ. שחל:

היו במקרים דומים.

ב-10.3.76 היתה הצעה לסדר היום על עסקת
נשק ארה"ב מצרים. קדם להצעה - שהגיש אותה יהודה בן-מאיר -
דיון שאף הוא היה קשור לשאלות אלה בישיבת הממשלה. אז ההצעה
אושרה כדחופה אחרי הערעור והובאה לכנסת.

ב-18.6.75 הוגשה הצעה לסדר היום ע"י

חה"כ שובל, על עסקת נשק בין בריטניה למצרים. הצעה כזאת
הוגשה גם ע"י חה"כ ארידור ב-18.11.75.

הבוקר בעתון "הארץ" התפרסמה ידיעה כי

ארה"ב היא צד שלישי בחידוש מטוסי מיג מצריים. מדובר ב-200
מטוסים, בעסקה שתסתכם בכמה מאות מיליונים. בעבר נהגנו
לתת לזה ביטוי מעל במת הכנסת. לא תמיד נוח לממשלה לדבר על זה
ומוטב שגם הממשלה בארה"ב ודעת הקהל בארה"ב תדע שבנושא הזה יש
התייחסות שאנחנו מתוך רגישות לא מוכנים לוותר עליה.

אני חושב שהענין הזה איננו פוליטי, הוא
הוא עובד כרוב סיעות הבית. אני חושב שההצעה דחופה. בעבר
בדין אושרו ע"י הנשיאות או ע"י ועדת הכנסת, הצעות כאלה.

ה צ ב ע ה

בעד קבלת הערעור של חה"כ שחל על מכירת מטוסים
7 - אמריקאיים למצרים

8 - נגדה

הערעור של חה"כ שחל - נדחה.

מ. שחל:
אשר להצעה על החלטת ממשלת צרפת על אי החלת
חוק החרם הכלכלי על החרם הערבי על ישראל -
הדוגמא הקדומה היתה בענין פרשת אבו-דאוד, וסענת משרד החוץ
בזמנו היתה, שהנושא יפה יותר לטיפול שקט מאשר מעל כפת הכנסת
והעתונות. יצא לי להיות במועצת אירופה מספר פעמים לאחר מכן
ואני יכול להעיד, לאחר שהעלינו את הנושא בין הצרפתים, שתגובת
הציבור היתה הפוכה ממה שאמר משרד החוץ. אני לא חושב שיכול
להיות הגיון בפגיעה שיש לה משמעות כפולה, גם מבחינת ההתייחסות
אלינו וגם מבחינת האנטישמיות שיש בנושא הזה. הנושא צריך
לעבור בדיקה. אם לא תהיה תגובה של הכנסת, זה אחד הדברים הבלתי
מתקבלים על הדעת. לדעתי על הכנסת לדון בנושא הזה יותר מאשר
בנושאים האחרים.

היו"ר י. ברמן:
מר מרון הביא לפנינו את דעת שר החוץ ומשרדו
המעדיף לספל בענין באופן שקט, בשלב זה לפחות.

י. בן-מאיר:
אנחנו לא יכולים להצביע נגד הכרה בדחיפות
הנושא הזה. לא יזיק שהכנסת תמחה על כך.

ע. נוף:
יש גם ערעור שלנו. אני מבקש לראות את
ההצבעה הזאת כמשותפת.

ה צ ב ע ה

בעד קבלת הערעור
11 - נגד
- מיעוט

ה ו ח ל ט
לקבל את הערעור של חה"כ שחל
בענין אי החלת חוק החרם הכלכלי
על החרם הערבי של ישראל ע"י
ממשלת צרפת.

ח. קורפו:

אני מציע לאשר את ההצעה ולקבל את הערעור של
חה"כ שחל בענין מינויים פוליטיים.

מ. מרון:

הנשיאות דנה בענין לעומק בצורה מאד רצינית.
אני חושב שהגענו למסקנה:

א. כמעט ואין מינויים במישור הפקידותי,
ואם היו מינויים הם בהתאם לתקשי"ר.
המינויים היחידים שנעשו - ונעשו מעטים מאד - היו מינויים
שהשר, כל שר, רשאי לעשותם על פי התקנות. על כן ראינו שהענין
לא רק לא חשוב אלא גם לא דחוף. אולי הוא הוגש מתוך מגמה לנגח
ומצד הממשלה תלונות שלא נעשו מספיק מינויים.

מ. שחל:

יש חילופי ממשל וסביר, כפי שהוקמה ועדה
שבודקת שרים ועיסוקיהם, שיש מקום להתייחס
גם למקרים אלו. הועדה יכולה לקבוע מהו מינוי פוליטי ומה איננו
מינוי פוליטי. נקבע שמנכ"ל, מזכיר, עוזר ונהג הם מינויים
שהשר רשאי למנות.

ה צ ב ע ה

בעד קבלת הערעור - מיעוט
נגד - הרוב

הערעור של חה"כ שחל על הצעתו, לסה"י
בענין מינויים פוליטיים - לא נתקבל

ע. נוף:

אני מוותר על ההצעות שלי הנוספות.

סדרי דיון בתקציב השנתי לשנת הכספים 1977, תשל"ז-1977

היו"ר י. ברמן:

קיבלתי מכתב משר האוצר ובו האעה להחליט
על סדרי הדיון.

ת. טובי:

סיעות שאינן בוועדת הכספים, איך יוכלו
להתייחס לתקציב כשהוא לא מונח באופן נפרד

על השולחן?

ח. קורפו:

חברי כנסת שירצו לקבל את זה, יוכלו לקבל
במקביל לוועדה, וגם אלה שאינם חברים בוועדה
יוכלו להגיש הסתיגויותיהם לוועדה, ברגיל.

י. בן-מאיר:

אני מציע תיקון, שכאשר מועבר החומר לוועדת הכספים, יועבר אוטומטית לכל חברי-הכנסת.

ת. טובי:

מבקש שיהיה פרק זמן סביר בין ההעברה לבין הדיון.

ש. ארבל-אלמוזלינו: מה יהיו סדרי הדיון בוועדה?

ה. זיידל:

מזמינים את הנוגעים לדבר לוועדה, כמו שהיה נהוג קודם.

היו"ר י. ברמן:

מציע להפנות את זה ליו"ר ועדת הכספים.

ה ו ח ל ט

לאשר את הצעת ההחלטה על סדרי דיון בתקציב השנתי לשנת הכספים 1977, בכפוף לתיקון שהפירוט המתוקן יוגש ישירות לוועדת הכספים ולסיעות הכנסת.

הצעה לתיקון תקנון הכנסת

ת. טובי:

אני מבקש לרשום כמה הסתייגויות ואני מבקש לציין אותן מעתה הכנסת.

בפיסקא (3) אני מבקש להוסיף: קליטת עליה.

בפיסקא 12(א)(7) אני רוצה להשאיר את הוועדה לשירותים ציבוריים ולא לשנות. תהיה החלטה סופית של הכנסת בענין זה.

היו"ר י. ברמן:

חברים קראו את נוסח ההצעה שתונח על שולחן הכנסת.

ש. ארבל-אלמוזלינו: בסעיף 3 בענין ועדת העבודה והרווחה הצענו להוסיף: חוק בתי דין לעבודה.

היו"ר י. ברמן:

כאשר ועדת התקנון החליטה לא לכלול את זה העובדות לא היו ידועות. התקבל הרושם שהכוונה לתוקן החוק. אם מדובר בתוכן, יש הגיון מסוים שועדת העבודה והרווחה תציע הצעות. האם יש הסכמה?

ש. ארבל-אלמוזלינו: כל השנים עסקה ועדת העבודה בחוק בתי דין לעבודה.

ה. זיידל: ועדת העבודה בעבר עסקה בכל נושא הקשור עם התחיקה בתחום בתי הדין לעבודה. רק לפני חצי שנה שמענו הצעות תיקונים בענין דיני עבודה. מה שמוצע הוא לא לשנות מה שהיה.

ש. ארבל-אלמוזלינו: מה שאני מציעה הוא על סמך העובדות שהיו במשך שנים. בזמנו לא היו עוד בתי דין לעבודה ולכן זה לא כתוב בתקנון. אותו דבר לגבי חוקי התשלומים, הועדה סיפלה בזה אבל זה לא היה כתוב בתקנות. רצוי עכשיו לעדכן לפי העובדות. לא באים להוסיף דברים חדשים.

מ. שחל: חברת הכנסת אלמוזלינו הפנתה תשומת לבי לעובדה שועדת העבודה טפלה בתיקוני חוק של בתי הדין לעבודה, ואכן זה היה כך. השאלה עדיין עומדת לגבי איזו שהיא חלוקה. בעוד שאני חושב שתוכן החוקים הנוגעים לבתי-הדין לעבודה שייכים לוועדת העבודה, הרי שאלות שקשורות עם תפקודו של בית הדין, מן הנכון שיהיו בוועדת החוקה. אולי נקבל תיקון שיאמר שלועדת החוקה תהיה סמכות לדון בכל הבעיות הקשורות לבתי הדין, בתי המשפט וטריבונלים. אם נאמר שם "סדרי משפט", לדעתי זה מחייב. אז אפשר לקבוע שבתי הדין לעבודה אמנם נמצאים בוועדת הדיווחה.

ת. טובי: אני חושב שאת טועה. אם תדרשי להכליל בתקנות הכנסת כללים הקובעים את סמכויות הועדות, זה דבר שיכול פעם להשתנות ע"י איזו חקיקה. יתכן שפעם יחליטו לחסל את בתי הדין לעבודה, יש התנגדות לקיומם. לכן להכניס את זה לתקנון ולקבוע את זה בחוקה, זה מוטעה. אפשר לומר "דיני עבודה" אבל לא "בתי דין לעבודה".

ח. קורפו: דיני עבודה לדעתי, מקורם בוועדת החוקה. ועדת החוקה עוסקת בצד הפורמלי של החוקים.

ה. זיידל: חוק מעונות היה בוועדת השירותים הציבוריים.

היו"ר י. ברמן: כתוב "עבודה", כל מה שנוגע לעבודה כלול בזה. הייתי מציע שניזהר מלהכניס את זה כי אנחנו יכולים להסתכן, לאור העובדה שכתוב "עבודה" אי אפשר למנוע מהועדה להציע הצעות הנוגעות לבתי הדין לעבודה.

ש. ארבלי-אלמוזלינו: מחר מביאים תיקון לחוק לתיקון דיני עבודה, אז נחליט לאיזו ועדה להעביר את זה. אם יבטלו את בתי הדין לעבודה, אז לא ידונו בזה.

א. בר-זכאי: אנחנו ניצבים בפני קושי אוביקטיבי זה לא רק ענין ניסוחי. חה"כ ארבלי אמרה דבר נכון. מרבית התחומים נקבעו מקדמת דנא. היום אנחנו מנסים, אגב תיקון חלקי (התיקון שבא בעיקר בעקבות מיזוג ועדת העבודה וועדת השירותים הציבוריים) לשחזר את המערכת היות והמושגים שלנו והמסגרות התרחבו. קשה לנו לדחות את המציאות ל-10 התחומים האלה. זה יכול להיות כולל וליצור חיכוך בין תחום אחד לשני. הרושם שלי הוא שבהזדמנות זו צריכה להיות בחינה קצת יותר מקיפה. אנחנו לא ניושע ממיזוג זה או אחר.

אין לי הצעה קונקרטית לגבי נושא זה או אחר. יהיה זמן שבו נוכל לבחון את כל הדבר.

היו"ר י. ברמן: אני מציע בינתיים לא להוסיף את התוספת. לדעתי הבעיות העשויות לעלות על סדר היום של ועדת הרווחה כלולות במלה "עבודה". אינני חושב שיכולה להיווצר בעיה שאם הועדה תמליץ על תיקון שהוא או שתכוא תלונה שיגידו שאין מקום לדון בזה בוועדה הזאת.

ש. ארבלי-אלמוזלינו: אם יבוא תיקון לחוק בתי-דין לעבודה, לאיזו ועדה זה יעבור?

מ. שחל: אני מבחין הבחנה ברורה בין סדרי המשפט של בתי הדין לעבודה וענין אחר. נניח שמחר יהיה תיקון של סמכויות בתי הדין לעבודה, סדרי עבודתם, המבנה, לדעתי הנושא הזה נוגע לוועדת החוקה. יש קשר הדוק בהתייחסות בין בתי משפט רגילים לבין בתי דין לעבודה בתחום הפרוצדורה, בחלוקת סמכויות, בכל מני דברים. אם יתברר שיש נושא מהותי ששייך לבית הדין לעבודה ומנסים לקבוע שבית הדין לעבודה הוא סמכות לענין מסוים שקשור עם יחסי עבודה, לא תהיה התנגדות שהנושא הזה יידון בוועדת העבודה. בשלב הזה אנחנו מכוסים. והיה אם תתעורר בעיה, אני לא חושב שיש קושי להביא את זה לוועדת הכנסת שתכריע.

היו"ר י. ברמן: אני מציע לקבל את ההצעה של ועדת התקנון.

ע. נוף: הנושא של שיכון, אני מציע שיהיה שייך לוועדת הרווחה ולא יהיה לוועדת הכלכלה. בוועדת התקנון ביקשתי את זה כהסתייגות כשזה יובא למליאה.

ה ו ח ל ט

לאשר את ההצעה של ועדת התקנון.

הסתייגות: לחה"כ נוף

היו"ר י. ברמן: האם... פעביר החלטה שבתוקף סמכותה על-פי סעיף 12 לתקנון, הועדה מציעה לכנסת לאשר את תיקון סעיף 12 בלי להזדקק לסעיף 125 לתקנון שדורש 14 יום שאין לנו היום כי מתחילה הפגרא.

ע. נוף: אני מבקש לצטט פה דברים של משה נסים האומר שלא ייעשה שום דבר בניגוד לסעיף 122 אני מציע לחברי הליכוד להיות נאמנים לערעור זה. אני אציע לא להסתמך על סעיף 122 שהופך את סמכותנו לחוכא ואטלולא.

א. בר-זכאי: מדוע יש צורך לעשות שימוש בזה? אני יודע את עמדת הועדה ביחס לסעיף הזה. הקושי הוא שאנחנו היום נמצאים קרוב לסיום המושב, נותרו יומיים של דיונים. ההצעה תונח היום לפי סעיף 125 לתקנון. התקנון דורש לאפשר שבועיים. היות וזה מונח על שולחן הכנסת היום, יוכלו חברי הכנסת להתייחס אל התיקון. המצב המעשי הוא שהתיקון יונח שבועיים ולא יתקבל מראש.

הוכנס שינוי במבנה הועדה, שונה הרכב הועדות ויש מספר חוקים שבהם יש הפנייה ספציפית על חובת התייעצות ויש התייחסות לוועדה במתכונתה הקודמת.

ד. גלס: אני לא חושב שהעניין דחוף וחיוני שאנחנו צריכים להשתמש בסעיף 122. יש כאן לא עניין של צורת דיון, 14 יום זו זכות מוכרת לכל חברי-הכנסת להגיש הסתייגויות. אני מסופק אם זו צורת דיון שלגביה יכולה ועדת הכנסת לקבוע.

ח. קורפו: אני לא מבין מה יקרה אם נשתמש בסעיף הזה. אנחנו צריכים לכנס את הכנסת לאישור התקציב, אז נביא את האישור הזה. החוק לא יתקבל היום אלא בעוד 14 ימים.

ה ו ח ל ט

להעמיד את חוק ועדות הכנסת על שולחן הכנסת היום.

ח. קורפו: אני אציע תיקון, להכניס שם: פרט במקום שנאמר אחרת.

מר פוקס:

אני מביא בקשה שועדת הכנסת תעיין מחדש בהחלטה שנתקבלה לגבי התקציב. אני מתייחס לפיסקא שאומרת שאנחנו צריכים לשים על שולחן הכנסת את כל השינויים. אין לנו הסתייגות עקרונית, אנחנו נותנים לוועדת הכספים חוברות מתוקנות לגבי כל משרד ומשרד. מבחינה טכנית הדבר קשה מאד וזו הוצאה גדולה. קשה לנו לעמוד בפיסקא הזאת של ההחלטה. אנחנו מוכנים להעמיד לרשות כל חבר כנסת שירצה, אינפורמציה כזאת. אנחנו מוכנים לפני קריאה שניה ושלישית להניח על שולחן המליאה את כל התיקונים, כך שלחברי הכנסת יהיה זמן להתכונן להסתייגויות או הצבעה נגד שינויים מסוימים.

אנחנו עסוקים עכשיו בהכנת התקציב לשנת 1978 שאנחנו צריכים להניח על שולחן הכנסת בראשית ינואר. אין פה ענין עקרוני.

אני מאד מבקש מחברי הועדה להקל עלינו שנוכל להגיש שינויים לוועדת הכספים, וכל השינויים נניח על שולחן המליאה כמה ימים לפני ההצבעה השניה והשלישית. כל חבר-כנסת שיבקש - יקבל את זה.

ת. אשל:

אני מבינה שזה רק ענין של שכפול, ואם עושים 50 עותקים עבור ועדת הכספים, אינני מבינה מדוע אי אפשר להקל על חברי-הכנסת ע"י שכפול של עוד כמה חוברות?

מר פוקס:

לוועדת הכספים אנחנו נותנים מספר מצומצם של עותקים וזה עשוי במחשב ועולה הון. אינני רואה את ההבדל העקרוני, אם נניח את התיקונים על השולחן כמה ימים לפני הדיון.

ח. קורפו:

אפשר לבקש שזה יינתן לכל סיעה?

מר פוקס:

כן.

ה ו ח ל ט

לקבל את הצעת ההחלטה על סדרי הדיון בתקציב השנתי לשנת הכספים 1977.
בפיסקא שניה בסוף תיווספנה המלים:
ולסיעות הכנסת.

אישור שם ועדת העליה והקליטה

ה ו ח ל ט

לאשר את שם הועדה : -הועדת העליה והקליטה.

היו"ר י. ברמן: ועדות הכנסת תתכנסנה בפגרא בהתאם לתקנון, לא יותר מתשע ישיבות אלא אם יו"ר הכנסת יתיר ישיבה או ישיבות נוספות. הגנלה זו לא תחול על ועדת החוץ והבטחון ועל ועדת הכספים.

יש בקשה הפעם מהיו"ר שהועדות תתכנסנה בירושלים.

ש. ארבלי-אלמוזלינו: בשביל הירושלמים זה טוב. יש חברים שגרים במרחקים ואם צריך לקיים ישיבה, עליהם לכזבז 4 שעות על נסיעה לירושלים. אפשר להקל על חברי הכנסת ולקיים ישיבה בסוף השבוע בתל-אביב.

מ. שחל: אני מציע לא להחליט בעד או נגד. הכנסת משכנה בירושלים, על זה אף אחד לא מערער. אין צורך שתהיה תוספת לגכי הועדות. אני חושב שהתוספת במקרה זה מיותרת. אני גם לא מציע להחליט נגד קיום ישיבות בירושלים.

היו"ר י. ברמן: זה לא היה בנוסח שהכינונו, נתבקשנו להוסיף את זה ע"י יו"ר הכנסת. לכן אין זה הוגן להחליט אלא אם נזמין אותו.

ת. אשל: אני חושבת שהתוספת של היו"ר היא במקומה לאור החריגות החמורות שהיו בעבר. אינני אומרת זאת משום שאני גרה בירושלים כי כאשר צריך אז נוסעים לכל מקום. לא מדובר בסיור אלא בישיבות ועדות הכנסת שצריכות להתקיים במקום המושב הקבוע של הכנסת. אני בעד התוספת של יו"ר הכנסת.

ש. ארבלי-אלמוזלינו: אני צריכה ללכת ומבקשת לצרף את קולי בענין זה לקולו של חה"כ שחל.

ע. נוף: מקום מושבה של הכנסת הוא בירושלים. יחד עם זה כאשר נתבעים חברי-הכנסת לבוא לישיבות מיוחדות בפגרא, הם עושים מאמץ מעבר לרגיל וצריך לתת ליו"ר הועדה להחליט על פי נוחיות חברי-הכנסת. אני מצטרף להצעת חה"כ שחל לאפשר לכל ועדה לקבוע בהתאם להחלטת הרוב כה איפה תתכנסנה ישיבות הועדה, ולא להכניס החלטה עקרונית.

ח. קורפּו:

קיימת החלטה של ועדת הכנסת
שישיבות הועדות יכולות להתקיים
בתל-אביב ביום ו' כפי שסוכם ע"י יו"ר הכנסת וסגניו.
יכול היו"ר להחליט על קיום ישיבות ביום ה' במקום
ביום ו'. פרוש הדבר שישיבות יכולות להתכנס בתל-אביב
ביום אחד בשבוע.

ד. גלס:

מה מקור הסמכות של יו"ר הכנסת
לקבוע אם זה בירושלים או

בתל-אביב?

ח. קורפּו:

סעיף 73 מתחלק לשני סעיפי
משנה. אני מציע להשאר כפוף

להחלטה זו.

אני רוצה להוסיף שבשלושה
חוקי יסוד נקבע שמקום המושב הוא ירושלים: הנשיא,
הממשלה והכנסת. הנשיא מקפיד על הענין הזה, הממשלה
לא מקפידה והכנסת לא הקפידה על זה. בית המשפט
העליון מעולם לא קיים ישיבות מחוץ לירושלים, וזו
צריכה להיות הדוגמא.

ועדת הכספים יושבה יום אחד
בירושלים וחמישה ימים בתל-אביב.

אנחנו יכולים לאשר את פניית
היו"ר או לדחות אותה. אני מסיל ספק אם אפשר להכניס
בה שינויים, זו פרוגרסיבה של היו"ר.

ת. טובי:

סעיף 73(א) קובע שאנחנו
סוברנים להחליט להתיר ישיבות
ועדה מחוץ לירושלים. איננו תלויים בהסכמת היו"ר.

ה. זיידל:

אני יכול להעיד על עצמי
בכל פעם שהיתה ישיבת ועדת
בירושלים היינו נוסעים שלוש שעות כדי לשבת שעה אחת.
אם מדובר על יום חמישי כאשר משרדי הממשלה יושבים
בתל-אביב, למה צריך להביא את אנשי הממשלה לירושלים?
לא פעם קורה שמנגנון הכנסת עומד לרשות ועדה אחת.
לא פעם יש 4 חברי ועדה ו-20 - 30 עובדים שמחכים
לגמר הישיבה. לכן לדעתי היו"ר צריך לקבוע היכן לכנס
ישיבת ועדה ומותר לו לכנס גם מחוץ לירושלים.

ת. טובי:
אני חושב שאין מקום לשנות נוהלים
שנוצרו כמשך שנים הנובעים לא
מהערכות פוליטיות אלא ממצואות מסוימת של העבודה. מדוע ההכבדה
הזאת? אני מציע לא להכניס בהחלטה שלנו שום דבר, כל ועדה
תנהג כפי שנהגה בעבר.

י. שריד:
אני מציע לא להתייחס לויכוח
ברצינות. כל אלה שלוחמים את
מלחמת ירושלים, גרים בירושלים; ואלה שגרים מחוץ לירושלים
אומרים שאפשר להתכנס גם בתל-אביב. זה לא משכנע אותי.
אני חושב שהתביעות והקולות הרמים למען ירושלים מביאים נזק.
ירושלים זה עניין שבעובדה קבועה ויצוקה ומוצקה. הויכוחים רק
מביאים נזק ולא חיזוק העניין שרוצים בו. ישיבה ביום חמישי
בתל-אביב אין לה חשיבות. הכנסת יושבת בירושלים, ולא נורא
אם בפגרא נפגשים פעמיים שלוש בתל-אביב. רוב חברי-הכנסת אינם
גרים בירושלים, וחלק גרים במקומות מרוחקים, וצריך להתחשב
בזה.

מ. זורע:
אני תומך בהצעה של היו"ר כפי
שהוגשה כלשונה וכרוחה.

ע. גוף:
מה הסמכות שלנו בעניין?

היו"ר י. ברמן:
ההחלטה הקודמת שעליה מסתמכים
החלטה של ועדת הכנסת.

נ. לורר:
ענין הסמכות הוא באמת לא ברור
משני הכיוונים. לדעתי לא ברורה
הסמכות של ועדת הכנסת להחליט על אף האמור בחוק היסוד לתת
את הסמכות ליו"ר הכנסת. חוק היסוד קובע שמקום מושב הכנסת
הוא בירושלים. אם מעוררים את שאלת הסמכות - ואני לא מציע
לעורר אותה - נשאלת השאלה אם יש סמכות כזאת.

היו"ר י. ברמן:
אם כמשך 27 שנים התקיימו ישיבות
מחוץ לירושלים הרי זה לא מוגבל
לירושלים.

נ. לורר:
לפי שעה צריך להסתמך על נוהג
ונוהל ולא על סמכות פורמלית
כי אפשר לערער עליה. לא הייתי מציע לשנות את החלטת הכנסת
שהיו"ר יכול להתיר ישיבה שניה מחוץ לירושלים.

יש רק סמכות להחליף את יום ה' ביום ו'.

ח. קורפו:

ג. לורד:
לא הייתי מציע לשנות את הנוהג. אגב, מבחינה מינהלית תל-אביב מכבידה יותר מאשר ירושלים, יש לנו התחשבנות עם המוסדות בהם מתקיימות הישיבות בתל-אביב.

מ. שחל:
בהצעה שלי רציתי למנוע את הויכוח הזה. אני מציע להוציא את שתי המלים האלה, ואם רוצים להוסיף משהו, שיקבע בהתאם לתקנון הכנסת והחלטותיה.

ה ו ח ל ט

ועדת הכנסת על פי סמכותה לפי סעיף 73(א) לתקנון, מטילה על ועדות הכנסת להמשיך ר"ריותן בימי הפגרה, בהתאם לתקנון ולהחלטות ועדת הכנסת, אולם מספר הישיבות שוועדה כל שהיא תקיים במשך כל אותה התקופה, לא יעלה על תשע, אלא אם יו"ר הכנסת יתיר ישיבה או ישיבות נוספות על פי סעיף 73(ב) לתקנון.

הגבלת מספר הישיבות לא תחול על ועדת החוץ והבטחון ועל ועדת הכספים.

שמות הסיעות בכנסת

מסכתשומת לבכם לסעיף 26 של התקנון.

ש. יעקובסון:

ת. טובי:
ביקשתי מכלי התקשורת לא להשתמש בשם "חדש" אלא לשם קיצור להשתמש בשם: סיעת החזית הדמוקרטית לשלום ולשיון, אבל לא ויתרתי על השם המלא.

לגבי ועדת הבחירות מופיע השם המלא.

ש. יעקובסון:

גם בסיעה שלנו יש שינוי.

י. שריד:

ה ו ח ל ט

כל סיעה אשר רוצה לערער על השם המופיע
ברשימה ולתקנו, תפנה למזכירות הכנסת בבקשה.

קביעת הועדה שתדון בהצעה לסדר היום של חה"כ ת. אשל בנושא:
"שינוי הטיפול במקרי אונס".

היו"ר י. ברמן:
ההצעה היא לוועדה משותפת של
ועדת החוקה וועדת הפנים, ובה
יהיו 10 חברים, 5 מכל ועדה. ועדת החוקה תקבע את היו"ר.

ה ו ח ל ט

ההצעה לסה"י של חה"כ ת. אשל תועבר לוועדה
משותפת של ועדת החוקה וועדת הפנים, היו"ר
ייקבע ע"י ועדת החוקה.

קביעת הועדה שתדון בהצעה של חה"כ נוף בענין החזרת עקורי
איקרית וברעם

ח. קורפו:
אני חושב שזה צריך להיות בוועדת
החוץ והבטחון. יש לזה השלכות
בטחוניות. אלה שעשרו את הסיור עמדו על זה במידה רבה. אני
סבור שנצטרך לשמוע את אנשי המשקים במקום. נדמה לי שהאכסניה
המתאימה ביותר היא ועדת החוץ והבטחון.

ע. נוף:
מוריד את הצעתי שזה יהיה בוועדת
הפנים.

י. שריד:
אני מציע שזה יידון בוועדת הפנים.

ע. נוף:
הנימוק שלי לא להעביר את זה לוועדת
החוץ והבטחון היה משום כך שלא
רציתי לתת את הדגש הבטחוני דוקא, כי הבעיה לא בטחונית. אבל
במציאות שלנו אולי מוטב להעביר אותה לוועדת החוץ והבטחון.

ה צ ב ע ה

בעד העברת הנושא לוועדת החוץ והבטחון - הרוכ
בעד העברת הנושא לוועדת הפנים - מיעוט
הצעת חה"כ נוף בענין עקורי איקרית וברעם תועבר
לוועדת החוץ והבטחון.

אישור הצעת ועדת המשנה לשכר חברי-הכנסת בדבר גמלאות לחברי-
הכנסת ושאיניהם.

ג. קיסרון:
לפי החוק הקיים, סעיף 8 של החלטת
ועדת הכנסת בדבר גמלאות לחברי-
כנסת, דינו של יו"ר הכנסת לשעבר כדין ראש ממשלה לשעבר חוץ
מאשר בענין המכוננית.

יו"ר הכנסת יהיה זכאי ל-560 ל"י
לחודש דמי נסיעה, ובנוסף לזה יהיה זכאי לתשלום של כיסוי
הוצאותיו לנסיעה לפי חשבון שיגיש. הסעיף הזה נוסח עוד לפני
הרפורמה, מאז הרפורמה היה הדבר אקטואלי לגבי ראש הממשלה
לשעבר, וועדת הכספים החליטה שהמכוננית הצמודה פטורה ממס-
הכנסה.

ההצעה שהתגבשה לוועדת המשנה היא
שגם התשלום הנוסף לפי חשבון, של יו"ר הכנסת יכוסה ע"י אוצר
המדינה. היו"ר לשעבר ישלם על הסכום הקבוע, שהוא היום בסביבות
800 ל"י, כמו כל יתר חברי-הכנסת לשעבר ושופטים לשעבר, ועל
הסכום הנוסף לכיסוי הוצאותיו לפי חשבון, ייאמר שהוא יהיה
זכאי מתשלום מס הכנסה שהוא חייב בו. לא רצוי ללכת בדרך של
פטור ממס הכנסה, ולכן האוצר יכסה את זה.

ה ו ח ל ט

לאמץ את הצעת ועדת המשנה בדבר שכר חברי-כנסת
לשעבר, כפי שהובאה ע"י ד"ר קיסרון.

קביעת הועדה שתדון בהצעה לסדר היום של חה"כ נ. פדר בנושא:
דרכי שיווקם של מוצרי מזון מן החי בישראל והצורך להקים רשות
מרכזית לפקוח על השיווק.

היו"ר י. ברמן:
השאלה אם זה יועבר לוועדת הכלכלה
או לוועדת הפנים.

נ. פדר:
הנושא מתאים לוועדה מעורבת אבל
היות ולנושא הזה יש מספלים רבים
אני חושש שהוא יפול כין הכסאות. אם אין מקום לוועדה מעורבת,
מוטב שזה יעבור לוועדת הכלכלה.

י. שריד:

כדאי להתכנס על דברים שהיו בעבר.
זה"כ שחל עסק זמן רב כענין שיווק
פירות וירקות, פער התיווך. זה נושא פר-אקסלנס של ועדת הכלכלה
ואין לו נגיעה לוועדת הפנים. כרגע שהמשקל נוטה באופן כולט
וחד משמעי לוועדת הכלכלה, אני חושב שצריך להעביר את זה לוועדת
הכלכלה.

היו"ר י. ברמן:

השאלה איננה רק של פער התיווך
אלא גם של אחזקת מצרכי מזון.

מ. זורע:

יש אספקט בריאותי מן החמורים
ביותר בכל ענף המזון. המציע
הדגיש את הנושא הכלכלי. אולם עלינו לדאוג לכך שהאספקט הבריאותי
יהיה מכוסה, ואולי תהיה ועדה מעורבת של 2/3 ו-1/3.

י. שריד:

לא יהיה נושא אחד שיעלה בכנסת
שלענינו אין צורך להקים ועדה
משותפת לכמה ועדות. בכל נושא אפשר למצוא אספקטים ששייכים
לוועדות אחרות. אנחנו מופקדים על יעילות עבודת הכנסת, עד כמה
שאפשר. בוועדת הכלכלה יושבים אנשים בעלי הגיון והם יוכלו
לכסות את האספקט הבריאותי גם כן.

ע. נוף:

מאחר שעל פי התקנון מגיש ההצעה
זכאי להציג את הנושא בפני הועדה
והמציע יושב כאן, הוא יביע בפני ועדת הכלכלה את המשאלה
שלנו שלא יעסקו רק בהיבטים הכלכליים אלא יקיפו את הנושא
הבריאותי ואת נושא בית המטבחיים.

היו"ר י. ברמן:

מדוע לא תהיה ועדה משותפת?

י. שריד:

בכל נושא אפשר למצוא אספקטים
שונים. גם ענין אקוית וברעם קשור
לכמה ועדות - פנים, חקלאות, כלכלה.

היו"ר י. ברמן:

הייתי מציע ועדה בת ששה אנשים
שלושה מועדת הכלכלה ושלושה
מוועדת הפנים. אולי גם שנים מועדת הרווחה. מציע לשקול את זה.
אולי יהיו שנים מכל ועדה ובסך הכל 6 איש?

ע. נוף:

מציע להשאיר את זה בוועדה אחת
שמרכז הענין מעוגן בה.

מ. שחל:

מנסיון העבר איש לא שש להרכיב ועדות משותפות, הן לא יעילות, אין מועדים לזמן ישיבות. חברי-הכנסת הם חברים בועדות אחרות והנושא נופל בין הכסאות. הנושא חשוב. אין נושא שאיננו נוגע בוגע לועדות אחרות, לא נוכל לעמוד בזה.

הענין הזה, מרכז הכובד שלו צריך להיות בועדת הכלכלה, היא אחראית על מועצות השיווק והייצור. אין ועדה שאיננה רשאית להזמין את מי שהיא מוצאת לנכון. בעבר ועדת הכלכלה טיפלה בנושא הזה, יש לה התמחות בענין. אם רוצים שהדיון יהיה יעיל מוטב שלא נעמיס יתר על המידה. ועדת הרווחה עמוסה כמעט כמו ועדת הכספים, אם לא יותר. חברי ועדת הכלכלה, בחלקם הם גם חברי ועדת הרווחה.

אני מציע להעביר את זה לועדת הכלכלה, היא תברר את כל האספקטים. ועדה משותפת צריכה מזכיר, זימון וכל המשתמע. לשם מה זה בחוץ?

נ. פדר:

לאחר ששמעתי שועדות מעורבות אינן יעילות, אני חושב שצריך להעביר את זה לועדת הכלכלה, ונחייב אותה לטפל גם באספקטים האחרים, והיא תזמין את האנשים המתאימים.

ה ר ח ל ט

להעביר את ההצעה של חה"כ פדר לועדת הכלכלה.

בקשתו של חה"כ סמואל פלאטו-שרון לקבל מתורגמן צמוד בועדת הכלכלה.

היו"ר י. ברמן:

לפי התקנון, אסור לחבר כנסת שאיננו חבר ועדה מסוימת, לעיין בפרוטוקול של אותה ועדה; על אחת כמה וכמה אי אפשר להביא אדם זר לישיבות הועדה, כך נראה לי.

ה. זיידל:

אפשר לדחות את ההחלטה עד לאחר הפגרא.

י. שריד:

שלושה חודשים עברו והפגרא תהיה שלושה חודשים, וחבר-הכנסת פלאטו-שרון הבטיח שתוך ששה חודשים הוא ילמד את השפה. כך שהבעיה לא תהיה קיימת.

ה ר ח ל ט

לדחות את ההחלטה בבקשתו של חה"כ פלאטו-שרון עד לאחר הפגרא.

מספר הסגנים ליו"ר ועדת הבחירות המרכזית

ח. קורפו: סעיף 17(ג) לחוק הבחירות קובע:
(מצטט). אני רוצה שנאשר שבעה
סגנים, 3 מהליכוד, 2 מהמערך, 1 מד"ש ו-1 מהמפדל.

מ. זורע: אני סבור שיותר מדי סגנים לא כדאי.
אני מציע שישארו מספר הסגנים
כפי שהיה נהוג עד כה, מ-4 הסיעות הגדולות

ה ו ח ל ט

ההצבעה על מספר הסגנים תתקיים בישיבה
הבאה, אחה"צ.

ש ו נ ו ת

היו"ר י. ברמן: יש תלונות של חברים שהם לא
מוצאים מקום במזנון. יש הצעה
שהאולם הגדול יחולק לשניים, חצי יהיה מיועד להזמנות של
חברי-הכנסת לאנשים מהחוץ, והחצי השני יהיה מיועד אך ורק
לחברי הכנסת.

ה ו ח ל ט

לקבל את ההצעה לחלוקת אולם המזנון
לחלק שיהיה מיועד לחברי-כנסת בלבד
והחלק השני יהיה מיועד לח"כים ולמוזמניהם.

הישיבה ננעלה בשעה 11.30